

raads Side, maa indskrænke sig til at være en Beileddning for den, der skal bære Ansvar. Jeg samstemmer fuldkommen med den høitærede Minister i de Betragtninger, der her ere fremsatte, men paa den anden Side kan jeg ikke se nogen klar Overensstemmelse mellem de Udtryk, der bruges i Motiverne, og de Ord, der staa i selve Lovforslaget; thi naar Ministeren, som har det fulde Ansvar, frit skal kunne vælge mellem dem, der fremsættes af Forfremmelsesraadet, behøves der fra dets Side ikke Andet til Ministerens Veiledning end Bemærkninger ved de forskjellige Personer, om hvem der kan være Tale. I Lovforslagets Paragraph staaer der derimod, at Forfremmelsesraadet skal opstille en fast Stige, først den, der egner sig bedst til Forfremmelse, dernæst den, der egner sig næstbedst, dernæst den, der egner sig tredje bedst o. s. v. Det er et overordentlig væsentligt Hverv, man overdrager Forfremmelsesraadet, ved at sige til det: Vær saa god at sige mig, hvem der blandt disse 10—12 Personer egner sig bedst, hvem næstbedst, hvem tredje bedst, hvem fjerde bedst osv. Jeg kan forstaa, at man, navnlig i Krigstid, fremdrager enkelte Personer, som særlig have udmærket sig, eller til hvem man nærer særlig Lillid, og giver dem ansvarfulde Poster, men jeg forstaaer ikke, hvorledes det vil være muligt for Forfremmelsesraadet at vælge mellem bestemte Personer og at give dem Karakterer. I en Skole, hvor der er bestemte Pensaa, som Eleven skal lære, og hvor der er Noget, han skal lære til sin Examen, kan man sige: Du skal have g?, Du g < osv., men hvorledes det kan ske med Hensyn til Personer, der staa hinanden saa nær, der ere opdragne i samme Skole, og hvoraf maaske den Eine har udmærkede Egenstaber i een Retning, den Anden i en anden Retning, medens den Eine maaske har Svagheder paa den ene Kant, den Anden paa den anden Kant, det forstaaer jeg ikke. Efter min Overbevisning vil det være umuligt at opstille en saadan Stige, og den Maade, hvorpaa den opstilles, vil meget mere være afhængig af Dommerens Personlighed end af den Bedømtes. Idet jeg altsaa ganske gaar ind paa den ærede Ministers Tanke, vil jeg anbefale, at denne Stige tages bort af Lovforslaget; thi den er virkelig fuldkommen overflødig. Jeg skal her til endnu kun knytte den Bemærkning, at Forfremmelse er en meget betydningsfuld Sag i et Korps, og at man maa være i høi Grad forsigtig i saa Henseende, navnlig lige over for Mand, der ere skredne længere frem i Samfundet. Derfor man med Hensyn til deres Forfremmelse begaar nogen Feil, og

ikke er varsom nok, kan man derved komme til at gribe meget skadelig ind i Disciplinen i det paa-gældende Korps. Man maa ingenlunde tro, at dette Punkt, som jeg her har fremdraget, er af ringe Betydning; nei, det er tværtimod maaske et af de Punkter, der have den allerstørste Betydning i det vedkommende Korpses Organisation.

D. Hansen: For at det ikke, som det blev udtalt af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, skal faae Udseende af, at der mangler Interesse for denne Sag i Folkethinget, og idet jeg vel tør haabe, som det hedder ved andre Leiligheder, at smaa Bidrag ville blive modtagne med Taknemlighed, vil jeg tillade mig nogle korte Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. De to ærede smilitære Medlemmer (Schønheyder og Luxen), der have havt Ordet, have allerede gjort opmærksom paa, at naar der staaer i § 2, at Flaaden skal bestaa af 12 Skibe af 1ste Orden, saa vil det i en lang Fremtid kun være en Fiktion, og at det ikke vil betyde Andet, end at der er 12 Skibe i Flaaden, som vi sige at være af 1ste Orden, skjøndt de saa langt fra ere af 1ste Orden, at endog et Skib som „Stoff Kræft“, der er bygget i England for 10—12 Aar siden, og som vistnok, saaledes som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Schønheyder) bemærkede, snarere maatte siges at høre til 3die eller 4de Orden, kalde vi af 1ste Orden. Men jeg tror, at paa samme Maade, som det gaar med § 2, kan det ogsaa med Hensyn til § 3 siges, at den i væsentlig Grad er og i lang Tid vil vedblive at være en Fiktion. Naar der staaer, at Flaadens Personel deles i 12 Skibsafdelinger, saa antager jeg, at det er Meningen, at Søofficererne skulle deles i 12 Afdelinger, hvoraf hver har sin Chef og bestaar af sine Kommandører, Kapitainer, Premierlieutenanter og Sekondlieutenanter, at denne Del af Personellet saaledes stadig skulde holdes sammen, og at da navnlig hver Afdeling skulde udgjøre et vist bestemt Skibs Besætning. Dette tror jeg imidlertid, at det er umuligt at gennemføre, navnlig saa længe disse 12 Skibe af 1ste Orden — der forøvrigt for Diebliffet kun ere 11, idet det ikke en Gang har været muligt at opdrive 12 — ere af saa forskjellige Bestaffenhed, og der som Følge deraf navnlig blandt dem er Skibe af saa ringe Kvalitet, om jeg saa maa sige, og saa utidsvarende, at det vilde være et utilgiveligt Spild af Kræfter, om man vilde sende saadanne Skibe ud og benytte dem til at indøve baade Mandstabs og Officerer. Jeg kan ikke se